Ч. 7. Четвер 11 (24) січня 1901. Рік XI.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Реклямациї незапечатані вільні від оплати почтової.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(До ситуациї. — Смерть королевої Вікториї).

Віденьска Reichswehr повтаряє вісти, які одержала градецка Tagespost з Відня о внутрішній ситуациї: Неправдиве єсть донесене деяких часописий, що палата послів буде займати ся перед Великодними сьвятами лише предложенем інвестицийним, законом о континґенті рекрутів і буджетом. Противно правительство наміряє предложити раді державний ряд проєктів, а між ними кілька великої економічної ваги. В державних кругах мають велику надію на то, що парлямент буде спосібний до праці. Побоюють ся лише значного приросту радикальних сторонництв в німецкім і ческім таборі. Обструкция зі сторони Молодочехів мабуть не скоро вибухне. Натомість боять ся, що радикальна партия ческа буде спиняти парлямент в роботі. Отже як довго потреває сесия, то буде завиcїти головно від поведеня радикальних ческих сторонництв. Правительство наміряє вести наради в палаті аж до Великодня. — П. президент міністрів переговорює тепер з провідниками сторонництв. В тих нарадах бере участь ряд найповажнійших політиків, котрі обговорюють з дром Кербером нове уложене сторонництв і спосібність парляменту до праці. Цілком неправдиві суть вісти, які деякі часописи ширять про престольну бесіду. П. президент міністрів має вже вправді готовий начерк тої бесїди, але перед предложенем єї Монархови не можна о ній публично говорити.

Вчера вечером на замку Осборн збула ся сподївана катастрофа; королева Вікторин о год. 6½ закінчила жите. Королева Вікория I. уродила ся дня 24 мая 1819 року в Льондонї з вітця Едварда, князя Кент, четвертого сина короля Юрия III. Була одинокою дитиною князя Едварда і по єго смерти одержала право до наслїдства престолу. Дня 20 червня 1837 р. молода, бо ледве 18-лїтна, вступила на престол Анґлиї по своїм стрию Юрию IV., а в два роки пізнїйше звінчала ся з князем Альбертом саско-кобурґским. З того супружа було 9 дітий, в котрих найстарша, тепер цїсарева-вдова Фридрихова уродила ся в роцї 1840, а наслїдник престола князь Уельский 1841 р. Пановане королевої Вікториї для Анґлиї було дуже щасливе. Помимо численних воєн дійшла Анґлия в послїдних десятках лїт до величезної сили і розвитку. Торговля і промисл анґлійский розросли ся незвичайно, а анґлійска цивілїзация рознесла ся по цїлім сьвітї. Наслїдником королевої Вікториї єсть єї син, 60-лїтний князь Альберт Едвард Уельский, котрий вступає на престол під іменем Едварда VII. Нинї збирає ся анґлійский парлямент, аби зложити присягу новому королеви і нарадити ся над похороном покійної королевої.

Новинки.

Львів дня 23 січня 1901.

— **Раду громадску в Стрию** розвязало ц. к. Намістництво і віддало управу міста правительственному комісареви п. Реттінґерови. Прибічна рада буде установлена пізнїйше по порозуміню з Видїлом краєвим.

— **Снїжна метіль.** Величезна буря, яка лютила ся перед тиждем на полудни Росиї, стала ся причиною многих жертв в людях і зьвірятах, о чім аж тепер доносять росийскі часописи. Подаємо тут отсї подробицї з тих подій: Кількох кольонїстів Нїмцїв, що їхали до Одеси, захопила буря в степі, отже аби єї перечекати і схоронити ся від дїймаючої студени, скрили ся під вози. Тимчасом метіль ставала чим раз сильнїйша, так, що нещастні подорожні опинили ся вскорі під снїгом. Лиш один з них Бірґер, постановив бороти ся з метелицею і пішов дальше. За 20 годин вспів перейти ледве 9 верстов, аж утомлений і перемерзлий наткнув ся на якусь хату. Але дармо просив і благав, аби вислано людий на конях на ратунок єго товаришам і аж за кілька днїв коли метіль перестала, вибрало ся шістьох селян на глядане та по цїлоденнім бродженю в снїгах стрітили вкінци засипані вози, зпід котрих добуто сїм замерзлих трупів. З коний лиш один остав при житю. — Друга пригода така: З одного села під Одесою виїхали бричкою до міста одеский міщанин Курильский, лїкар Мовшович і одна панї. В дорозї захопила їх буря. Слїд дороги вскорі

---

7)

ФІРМА ДЖІРДЛЬСТОН

(З анґлійского — Конана Дойлї).

(Дальше).

Кеті сказала, що слухає, але по правдї, великі маси людий і незвичайний вид так єї занимали, що їй дуже трудно приходилось слухати пояснень свого товариша.

— Ти то борзо зрозумієш, скоро побачиш — сказав студент вдоволений. — Ось ми вже й на місци.

Коли він то сказав, викотив ся віз крізь браму на отверте, травою заросле місце з великим павільоном по однїй сторонї, і з загородженим кругом, може на двіста метрів довгим, а на сто метрів широким, на котрого обох кінцях були уставлені мети, почерез котрі пилка мусїла переходити. Той круг був визначений позатиканими прапорцями всїлякої краски, а довкола него стояла величезна товпа людий, пасом на яких двайцять або трийцять стіп широким, і сперши сь об огорожу, дивила ся з великим напруженєм, підчас коли другі вишукували собі хоч би й найменші горбики, та користали з кождого кусня мурів. Числячи лиш так від ока, могло там бути яких пятнайцять тисячів видців. По однїй сторонї стояли дорожки рядом в глубині, і туди поїхав віз Дінсдаля, підчас коли Том пішов з своєю торбою до павільона, щоби там перебрати ся.

Була то вже найвисша пора до того, бо як- раз коли віз станув на своїм місци, роздав ся з помежи товпи голосний крик, котрому не було кінця. То був привіт для анґлійскої дружини, котра як-раз явила ся на місци. Они були в білих панчохах і коротких по колїна штанах, та в тїсно пристаючих вовняних куртах, на котрих з переду була вишита одна червона рожа. Була то пишна громадка молодих мужчин, якою лиш міг сьвіт повеличати ся. Великі, плечисті, гнучкі, жваві як оленї, а сильні як молоді бики, і не можна було сумнївати ся, що они не раз і не два побідять. Був то сам цьвіт университетских клюбів і Льондону, а до того прийшло ще кількох грачів з північних провінциий. Не було між ними анї одного, котрого імя не було би звістне всюди там, де грають в ніжну пилку. Он той великий, довгоногий молодий мужчина, то Еванс, славний півграч взад, о котрім говорено, що ніхто не вспів підбити пилку ногою так далеко, як він. А там Білєр, той славний чвертак з Кембрідж, що важить лиш 160 фунтів, але такий гладкий, як вюн; і Джекзон, той другий чвертак, подібної вдачі як і тамтой, котрого трудно зловити, але котрий вже не пустить того, котрого він зловить. А той з жовтим як солома волосєм, то Колєс, великий грач напперед; а тих девять молодців як з криці, що стоять коло него, готові хоч би й в огонь піти за ним. Они творять грізну громадку, а курс закладів, котрий показував нинї зрана пять до чотири, хилив ся тепер від пять до три. А тимчасом Анґлійцї, не зважаючи на то, що на них дивить ся тілько тисячів очий, почали скакати і виробляти переверти, щоби трохи загріти ся, бо вітер дув холодний, а їх курти були тонкі.

Але де їх противники? Поволи минуло кілька хвиль нетерпеливости, а відтак роздав ся знову крик радости, бо то Шкоти вбігли на місце борби. Для знатоків настало тепер цікаве питанє, котра громада сильнїйша. Мужчини з півночи, в своїх синих куртах, з бодаком, вишитим на грудех, творили бодру, загартовану дружину, котра важила о кілька фунтів більше, як єї противники. Сї послїдні були може правильнїйше і елєґантнїйше збудовані, і знатоки уважали їх за лїпших, але шкотскі передові люди виглядали так кріпко і завзято, що по їх витревалости можна було богато сподївати ся. А Шкоти дїйстно числили найбільше на своїх передовиків. Присутність таких трох грачів, як Білєр, Еванс і Джекзон, значила для Анґлійцїв незвичайну силу по заду, але они не мали таких передовиків, котрі могли би рівнати ся Міляровий, Уетсови та Ґреєви. Дінсдаль і Ґаравей, шкотскі півграчі в зад, і Тукі, той чвертак, з червоним як грань лицем, були найлїпші люди, якими дружина з півночи могла повеличати ся.

На Анґлійцїв припало вибирати, з котрої сторони має ся гра зачинати, і они вибрали ту, з котрої вітер віяв на них з заду. Межи двома одинаково сильними дружинами може й дрібничка рішати. Еванс, що був начальником, поклав пилку перед себе на землю а єго люди стояли неспокійно коло него. Може на яких 50 метрів, де мала впасти пилка, стояли Шкоти в синїх куртах. Відтак роздав ся голос

пропав, бо придорожні стовпи зникли під снігом, а день змінив ся в ніч так мело снігом. Довкола ніґ живої душі — сніг і сніг. Умучені коні стали в снігу і не могли зробити ні кроку. Подорожних взяла ся розпука. З поміж них лиш один візник був тепло одітий. Минуло пять годин і всї почули, що починають костеніти. Тоді постановили зарити ся в сніг, аби забезпечити ся від вітру. Однако на нещасте мусїли вскорі виречи ся того, бо сніг засипував отвори, полишені для приливу воздуха. Надійшла ніч, а вихор не переставав. Снїгу нападало тільки, що видко було зпід него лише кіньскі голови. Так застав подорожних день. Але можна собі уявити зачудоване нещастних, коли пересьвідчили ся, що візник пропав. Гадали, що его присипав сніг, однако відтак пересьвідчили ся, що він утїк. З голоду і студени почали вже дрімати, коли нараз до їх уший донесло ся іржане коний. Промінь надії засвитав в їх душах. Але — нещастна доле — ждало їх гірке розчароване. Недалеко роздало ся страшне вите і вскорі появили ся напротив них два вовки. Всї тоді поховали ся в сніг. Тимчасом вовки підходили все близше і близше і опинили ся вкінци о кілька кроків від наляканих подорожних. Ще хвиля і звірі кинули ся на коні. Тоді Курильский вистрілив, але хибив. Вовки відбігли від коний, але по хвили вернули знов. Другий вистріл Курильского показав ся лішним, бо поцілений кулею вовк упав. Але в тій хвили другий вовк, немов би хотів пімстити ся за смерть товариша, відвернув ся від коний і кинув ся просто на Курильского, що ледве держав закостенїлою рукою оружие. Ще хвиля і був би досягнув нещастного, коли-б не товаришка-панї, що видячи небезпечність, вирвала з руки Курильского револьвер і цїлым вистрілом положила розюшеного звіра. За пів години наспіла несподівана поміч. Именно візник прислав на ратунок подорожним трех селян, котрі забрали їх вже лиш на-пів мертвих і довезли до села, звідки аж по 5 днях удалось їм дістати ся щасливо до Одеси.

— **Убийство із заздрости.** Вчера около 10 години вечером застрілив гузар Ельо Макан свою коханку, одну із „веселих" дївчат, перебуваючих в домі ч. 12 при ул. Сінявских. Макан прийшов до коханки з карабіном, а привитавшись з нею і поцїлувавши єї, показав їй карабін і сказав, що тепер прийшла для неї година смерти. Дївчина, Анна Никорович, наробила крику і почала втїкати, але в тій хвили гузар змірив ся до неї і стрілив. Зробив ся крик і заворушене, з котрого Макан скористав і втїк. Незадовго по тім стрітила его войскова патруля на улици Оссолїньских як він спокійно вертав до касарнї на Вульцї і арештувала его. Макан признав ся, що застрілив дївчину із заздрости і мести. Він намавляв єї, щоби она їхала з ним на Угорщину, де він хотів оженити ся з нею. Але дївчина не хотїла на то пристати, а він підозрівав єї, що она любить другого.

— **Нелюдскі родичі.** Краківскій поліцийї удало ся вислїдити злочин, котрий сьвідчить, що у людий криють ся нераз дуже погані інстинкти. Поліция одержала лист, в котрім безіменний автор доносить, що в домі низшого урядника зелїзничого Кароля Духновского знущають ся немилосердно над дитиною. Дитина, калїка, не може встати о власних силах, а єї ще мучать безпощадно. Спить она в зимній кухонцї під дверми на сїнничку на-пів згнилім, наповненім трачинєм, нїчим не прикрите. Поживи дістає тілько тоди, коли служниця з милосердия, потайком перед родичами, подасть їй кусок хлїба, а коли дитина домагає ся їди, немилосердна мати бє єї трїпачкою аж до крови. Млїючу з болю і голоду дитину саджає батько до бочки із студеною водою. Переведене поліцією слїдство виказало, що наведені в листї факти цїлком правдиві, отже справу передано судови.

— **Новий спосіб на злодїїв.** На однім з бульварів в Парижи напав оногди в ночи якийсь волоцюга на рентієра Брарда, а Брард каже до него: От не робіть дурниць, ходіть до шинку та напємо ся. Волоцюга подумав собі, що й то не зле, та пішов. Коли так сидїв там і попивав вино, Брард казав тихцем закликати поліцианта, а той прийшов і арештував волоцюгу.

— **Напад вовків.** В Ренсї, в Семигородї, напали вовки на двох вояків, що пїхотою вертали зі сьвят до дому, і мимо оборони загризли їх. Другого дня на поли найдено лише войскові мундури, покровавлені і пошарпані.

Господарство, промисл, торговля, гігієна і виховане

Ради господарскі.

Новий рік, — нова надія для господаря і кождого чоловіка.

— Надія, то половина людского щастя, ба, иноді й цїле, одиноке, котре не опускає чоловіка аж до хвилї, коли єму призначено лягати в могилу. То сила, котру Бог дав чоловікови, щоби она піддержувала его житє. Хто не чує в собі тої сили, хто тратить надію, того бересь розпука, той близький того, щоби покінчити з сим сьвітом, бо его житє стратило для него з тою силою всю свою красу, всю свою жизненність. Для того навіть в найтяжших, найприкрійших хвилях житя не лиш не треба нїколи тратити надії, але ще тим більше кріпити в собі ту честноту Божу, та шукати в ній відради і потіхи для дальшого житя. А вже найбільше треба єї кріпити тогди в собі, коли чоловік приступає до якоїсь нової роботи, коли розпочинає новий рік свого житя, своїх трудів. Не питай, на врожай — каже приповідка, — сій зерно, щось то буде. Не добре робив би той господар, котрий би лиш з слабою надією розпочинав новий рік і нову з ним роботу; єму тогди певно не пощастить ся, бо він тогди з малою охотою, з сумнївом і з нерішучостию бере ся до роботи, а так вносить вже з гори до неї зародок упадку. Длятого приступаючи до нової роботи, треба брати ся до неї з повною, кріпкою надією на успіх. Але друга приповідка каже: На Бога уповай, а рук прикладай. Хто би лиш спускав ся на надію, а не прикладав рук, того певно би надія завела, а тогди він би сам собі найбільше був винен. Для господаря, а так само і для кождого чоловіка за мало ще самої надії, треба роботи і розуму до неї, бо лиш при їх помочи може она тим борше і тим певнїйше сповнити ся. Длятого з новим роком кріпіть в собі надію, набирайте з неї охоти і відваги до дальших трудів, але не забувайте на то, що лиш розумна робота, робота добре наперед обдумана і обчислена, може довести до цїли і сповнити нашу надію. Так буває в житю поодинокого чоловіка і цїлого народу.

— Що то еквівалент, і хто его платить? Коли якесь майно переходить на нового властителя, коли н. пр. хтось купує якийсь ґрунт, або дістає его в спадщинї, або яко дарунок, то мусить платити від того припису належитість. Така зміна буває часто, а держава має з оплат належитости від таких змін значний дохід. Але бувають товариства, котрі мають майно, иноді й значні майна, але властитель того майна не зміняє ся, а тогди держава не має доходу з належитостий від тих товариств. Длятого постановлено законом з 9 лютого 1850, що товариства, в котрих властитель не зміняє ся, мають, що десять лїт платити належитість по півтора до 3 процент від свого майна движимого і недвижимого. Отже тота оплата називає ся еквівалєнтом. Той еквівалент вимірюють дирекциї скарбові що десять

дзвінка, посеред товпи зробив ся шум, Еванс підбіг двома кроками борзо наперед і пилка полетїла простісенько як би куля з армати та впала посеред дожидаючої громади на противнім боці.

Шкоти через хвильку пхали ся і тручали ся то сюди то туди. Відтак виступив Ґрей, той великий передовик з Ґлезґо, з громади і держачи пилку кріпко під пахою, пігнав ся як вихор з нею а его девять товаришів за ним, готові побороювати кождий опір, підчас коли тамтих других пять пішли поволїйше за ними а рівночасно розійшли ся трохи ширше. Тепер стрітив ся Ґрей з Анґлійцями, котрі, скоро їх начальник підбив пилку, пустились з криком наперед. Перший з них кинув ся на Ґрея, але той звернув трохи в бік і противник хибив его. Другого виминув він так само, але третий вхопив его за ноги і Шкот повалив ся горілиць на землю і его борзо зловили. Але того вже не потреба було, бо якраз коли він падав, кинув пилку по за себе. Ґордон з Песлї вхопив єї і поніс кількайнацять метрів дальше; відтак і его зловили та кинули на землю, але не скорше, аж він передав пилку другому, котрий поніс єї знову дальше, аж наконець і того так само звалили на землю. Тим зручним подаванєм пилки що раз дальше позбули ся Шкоти тої всеї недогідности, яка вийшла для них з того, що Анґлійцї гру зачинали, а з товпи видців роздав ся грімкий оклик радости і признаня.

Але тепер, що за крик, що за бійка! І то називає ся гра? Двайцять молодих людий збили ся в купу так, що не знати, чиї то ноги а чия то голова. З боків видко лиш ноги а в самій середині то підносять ся руки то голови то знов спускають ся. Ніхто не хоче ані о волос поступити ся. З боків стоять холоднокровно чвертяки подавшись трохи наперед і сперши ся руками на колїна та дивлять ся уважно, як тамті перед ними борють ся а при тім і добре споглядають ся на всї боки. Зараз, скоро лиш коло котрогось з них покаже ся пилка, він єї вхопить та побіжить з нею яких десять кроків дальше, заким тамті оглянуть ся, що пилки між ними вже нема. По за ними стоять півграчі і також добре уважають, підчас коли один з грачів, що грають в зад, стоїть спокійно здалека заломивши руки в кишенї, бо знає, що мине ще споро часу, заким пилка перейде через руки тих чотирох, що стоять межи ним а тою купою.

Тепер тота купа посуває ся то трохи взад, то знов наперед. То здобули трохи місця, то знов стратили. А товпа кричить. — Шкотия горою! Анґлія горою! Анґлія! Шкотия! Той крик розворушив би й найбільше холоднокровного чоловіка. Кеті Ґерстон стоїть на возї а личко єї аж почервонїло ся від зворушеня і радости. Она цїлим серцем при тих, що мають повишивані рожі, хоч єї давний товариш стоїть в рядах противників. Та й доктор такий веселий як найменший хлопець при забаві а візник вимахує руками і верещить що має сили. Анґлійцї поступають ся метер або два взад. З помежи білих виринає синя курта. Він перебив ся через них але лишив їм пилку, отже обертає ся ще раз і кидає ся на них цїлою вагою свого тїла. Цїла купа ще раз підносить ся а відтак розбиває ся на дві части; помежи ними показують ся шкотскі передові грачі з пилкою помежи собою. Їх кріпка фаланґа розтрутила Анґлійцїв як полову на ліво і право. Нема перед ними нікого лиш один однісенький малий мужчина, не більший ростом і вагою як який хлопець. Він чей не може мати надії, що спинить таку силу. Пилка знаходить ся на кілька метрів перед проводиром Шкотів. Тепер пора на чвертяка показати, що він може. Товпа кричить від розворушеня. На право і ліво розбігають ся шкотскі передові грачі, а малий чоловік біжить і собі, вимиває тут одного, там другого, третому біжить таки попід руки. Ось, ось вже зловлять его. Але він таки виминув всїх і біжить. — Анґлія добре грає, — кричить товпа. Біжи Білєр! Ґоніть Тукей, Дінедаль! Знаменито Дінедаль, добре вхопив! Малий грач вже не біг, бо Том був ще жвавійший і вхопив его та кинув ним на землю. Оклики признаня були дуже щирі, бо оба півграчі були одинокими членами университету, що стояли по шкотскій стороні, а межи видцями були сотки студентів. Доктор аж зрадів коли почув, що товпа викликувала его сина по імени.

Всї знатоки признавали, що гра була по обох сторонах однаково добра. Але до побіди було ще далеко. Люди з півночи грали з такою завзятостию, що пилка була вже близько анґлійскої мети і лиш позадні грачі анґлійскі не допустили до побіди. До пять мінут Анґлійцї знов відперли Шкотів. Люди, що на то все дивили, ся були майже невдоволені, коли нараз настала несподівана зміна.

Були ще лиш три мінути до кінця визначеного часу. Тукей, один із шкотских чвертьграчів вхопив пилку і перебіг з нею через пе

літ, на початку кождого десятиліття, а що тепер від часу, коли установлено сю оплату, зачинає ся тепер шеста десятка літ, то як-раз сего року вимірює ся еквівалент, а всї товариства мусять аж до дня 31 цьвітня 1901 предложити дирекциям скарбовим фасиї, на підставі котрих буде їм вимірений еквівалент за повних десять літ, значить ся, аж до 31 грудня 1910 р. Вимір еквіваленту нормує розпорядженє міністерства скарбу з дня 14 липня 1900, Днев. зак. держ. ч. 120. Хто би потребував того розпорядженя, може дістати его в кождім уряді податковім за 10 сотиків.

— Н а т р и р і ч и п о в и н е н к о ж д и й г о с п о д а р у в а ж а т и і длятого вже з початком року поробити собі пляни на цїлий рік в сїм напрямі, а то: 1) З м е н ш е н є в и д а т к і в; — 2) з б і л ь ш е н є д о х о д і в; — 3) у л ї п ш е н є г о с п о д а р к и. Неодин господар подумає собі, що вже годї зменшити більше видатки, як він їх зменшив. А то при всїй ощадности не завсїгди так буває, що видатки дїйстно зменшують ся. Більша часть господарів, коли не всї у нас, гадають, що зменшити видатки, то значить не видавати готових гроший на непотрібні річи, або на такі, без котрих можна би легко обійти ся. І то ощадність, і то зменшає видатки, то правда; але треба зважити кілько то есть инших видатків, на котрі у нас не зважають, а котрі підривають господарство. Кожда річ, котра змарнує ся в господарстві, то вже зараз і збільшує видаток, бо зменшує дохід. Хто зле обходить ся з обірником, збільшує свій видаток; хто марнує пашу, збільшує видаток, бо опісля мусить єї нераз докупити; хто недбало обходить ся зі знарядами господарскими, збільшає видаток, бо они борзо псують ся і треба їх направляти; хто не зробить чогось, або не допильнує чогось як потреба, збільшає видаток; хто не постарає ся о добре насїнє, збільшає собі видаток. А коли би так кождий навіть ощадний господар розглянув ся добре в своїм господарстві, то знайшов би богато такого, в чім міг би зменшити свій видаток. — Про збільшенє доходів і улїпшенє господарства скажемо иншим разом.

Всячина господарска.

— В і д д и х а н є н о с о м підчас студени есть найлїпшим способом, щоби забезпечити ся від перестуди горла і проводів віддихових. Коли виходимо в зимі на двір з теплої хати, то треба призвичаювати ся до того, щоби не втягати в себе ротом студений воздух. Уста треба стулити а воздух втягати в себе носом; він переходячи через ніс огріває ся і не есть шкідливий. Так само і в порохах треба віддихати носом. Особливо же дїтий треба звичаїти до того, щоби на студени віддихали носом.

— Д о б р е ч о р н и л о д о п и с а н я можна зробити слїдуючим способом: взяти пів кільо кампешевого дерева (купує ся в дроґерії), 125 ґр. потовчених ґалясівок, дати до нового поливаного горшка, налити 1 лїтру і три чверти або 2 лїтри дощівки і заварити добре; сцїдити опісля воду, додати 50 ґр. арабскої ґуми, 40 ґр. галуну і 10 ґр. синого каменя, та мішати доти доки аж все добре не розпустить ся. Дві лїтри такого чорнила коштує більше меньше 40 сотиків.

Переписка господарска.

Йос. Саб. в Коб.: Причина свиньскої заразви не звістна ще докладно, але на всякий случай суть нею здаєсь бацилї. Заразу ту занесено до нас з Америки і она появила ся у нас в 1895 р., а тогди уважано єї за рожу. Хороба та проявляє ся тим, що безрога не хоче їсти а пє богато; ослабає особливо на задні ноги і западає на них; безрога зариє ся і не хоче вставати, віддихає борзо і робить боками. Часто приходить блювота, або іде рідко і з кровю. Недужі безроги мають сильну горячку, дрожать на цїлім тїлї; рийок, уха, шия, черево і пахвини стають червоні аж нібн синї, а звичайно показує ся ще й висипка. Очи капрають і бувають прижмурені. Безрога худне борзо і до кількох днїв гине. Але часом може хороба тягнути ся і кілька недїль. В тїй хоробі приходить запаленє легких і кишок а також і нирок. Свиньска зараза есть дуже для свиний зараслива і нема на ню способу лиш нищити заражені безроги та десінфекционувати хліви. Мясо заражених свиний виглядає як зварепе і есть шкідливе для людского здоровля. На инші зьвірята пошесть не переносить ся.

Лїтература господарска.

— D a s B u c h vom gesunden und kranken Hausthiere, von dr. L. Steurt, 2 Aufl з 282 ілюстрациями. Цїна 6 К. Книжка написана практично і дуже добра яко підручник для господарів.

— G o s p o d a r z, pismo illustrowane poświęcone rolnictwu, hodowli, mleczarstwu. Виходить раз на місяць що 15 кождого місяця в Перемишли. Передплата 2 К. Видавець Jan Biedroń.

Вісти господарскі, промислові і торговельні.

Цїна збіжа у Л ь в о в і 22 сїчня: Пшениця 7·40 до 7·70; жито 6·50 до 6·70; овес 5·90 до 6·20; ячмінь пашний 5·50 до 5·75; ячмінь броварний 6·— до 6·75; ріпак 14·— до 14·50; льнянка 10·50 до 11·—; горох до вареня 6·75 до 12·—; вика 5·80 до 6·25; бобик 6·— до 6·25; гречка 7·— до 7·25; кукурудза нова 5·60 до 5·90; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 50·— до 65·—; конюшина біла 35·— до 75·—; конюшина шведска 45·— до 80·—; тимотка 19·— до 25·—.

реднїх грачів і чвертяків противної сторони. Еванс повалив его на землю, але він кинув пилку зараз позад себе. Дінсдаль побіг був за ним і вхопив пилку. Молодому мужчинї здавало ся, що готовби все пожертвувати, як би єму удало ся перебити ся ще через тих людий, що стояли межи ним а анґлійскою метою. Пігнав вихром попри Еванса, заким той ще міг увільнити ся від Тукея. Так лишило ся ще лиш двох противників. Перший з них то був анґлійский півграч, плечистий здоровенний мужчина, котрий кинув ся на него. Але Том зовсїм не хотів его вимикати, лиш з цїлої сили вдарив собою об него, що оба разом попадали. Дінсдаль схопив ся перший і побіг дальше, заким тамтой мав ще час его зловити. До мети було ще лиш яких двайцять метрів, а межи нею а Томом був ще лиш один чоловік; що правда, кількнайцять людий пустило ся за ним. Анґлійский позадний грач здогонив его і вхопив его попід сили а якийсь другий знов за ковнїр. Всї три попадали на землю. Але ще в тїй хвили, коли він падав удало ся єму підбити пилку ногою, як-раз на стілько, що она хоч слабо перекотила ся поза анґлійску мету. Ледви що пилка опинила ся на другім боцї мети, понїс ся голос дзвінка але від радістного крику товпи ледви що его було чути. Тисячі капелюхів полетїли в гору, десять тисячів голосів закричали враз, але той що став ся причиною того крику сидїв спокійно на земли, усьміхав ся, але був дуже блїдий, а рука, котрою не міг рушити звисала єму в долину.

Ну, зломане руки то не велика нагорода за таку борбу. Так бодай думав собі Том, коли вертав до павільону з батьком з одного а з Ґаравеєм з другого боку, котрі держали здалека від него викрикуючу з радости товпу. За пів години сидїв вже Том безпечно на возї зі зложеною як потреба рукою і завішеною на хустцї. А як спокійно і зручно пообкладали его обі женщини з одного боку шалем, з другої якимсь коцом, щоби віз ним не дуже тряс. У женщин то ангельска натура і они на вид окалїчілої молодости і сили можуть зробити далеко більше, як би зробили лиш в самім почутю своєї сили. В тім то й буває відшкодованє для нещасливого. В синих очах Кеті пробивало ся невисказане сочувство, коли она нахиляла ся на него, а коли він той вираз в єї очах добачив, то почув, як нараз якесь незнане єму доси чувство радости наповнило его серце. Малий божок стріляє добре і певно, коли цїль его знаходить ся ще в золотім ранку житя. Через цїлий час дороги лежав Том опертий головою об подушку і думав о ангелах а душа его наповняла ся тихим вдоволенєм коли він споглянув в ті красні поважні очи, що так нїжно на нїм були спочили. Був то злощасний день для студента. Він уратував свою партию, зломив собі руку, а тепер, що найнебезпечнїйше зміркував виразно, що залюбив ся по самі уши.

(Дальше буде.)

ТЕЛЕҐРАМИ.

Льондон 23 сїчня. Королева буде похоронена в Траґморе, побіч свого мужа князя Альберта. Королї Данїї, Грециї і Італїї заповіли свій приїзд на похорон. Від всїх пануючих родин, між ними від Папи і від царя наспіли кондоленцийні телеґрами.

Відень 23 сїчня. Wiener Abendpost заперечує, немов би в складї кабінету мали наступити які зміни.

Париж 23 сїчня. Палата послів радила вчера дальше над законом о сконфіскованю монаших маєтків. Наради ще не скінчили ся.

Софія 23 сїчня. Президент мінїстрів Іванчев подав ся до димісиї з цїлим кабінетом. Князь покликав до Пловдива мінїстра Петрова.

Міляно 23 сїчня. Убийника короля Гумберта, Бресчіого перевезено звідси до вязниці з Порто Льонґоне. Перевожено его під сильною сторожию в ночи.

ШТИХИ

французкі і анґлійскі

можна набути:	в. цтм.	зр.
Bataille d'Abukir	63×80	— 4·—
" de Marengo	42×78	— 4·—
" d'Eylau	42×63	— 4·—
Entrevue de Napoleon et d'Alexandre	49×71	— 6·—
Entrevue de Napoleon et de François II.	53×68	— 8·—
Bonaparte general	50×34	— 3·—
Napoleon I. (koron. kost.)	34×28	— 3·—
Баль у Версали	30×42	— 3·—
Коронация Наполеона	58×42	— 6·—
Присяга	58×42	— 6·—
Роздане орлів	58×42	— 6·—
Sieg bei Leipzig (ang.)	42×59	— 9·—
The battle of Waterloo (Roy. fol.)		—14·—

Замовленя належить надсилати: **Адмінїстрация „Народної Часописи“.**

Мід десеровий курацийний

з власної пасіки, розсилаю в міцних коробках 5 клґ. 3 зр. 30 кр. франко. КОРІНЕВИЧ ем. учит. Іванчани.

Др. Мариян Ясильковский

в Стрілисках нових.

осїв в Ходорові.

Бідним ординує безплатно від 8—9 рано.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Торговля вина ЛЮДВИКА ШТАДТМІЛЄРА у Львові при ул. Краківскій ч. 9 продає вино шампаньске Иосифа Терлей і Спілки в Будапешті „TALISMAN SEC" по дуже приступних цінах.

Ново отворена
Аґенция дневників і оголошень
у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9.
принимає
ОГОЛОШЕНЯ
до всїх дневників
по цїнах ориґінальних.
До
„Народної Часописи" і „Ґазети Львівско
може принимати анонси виключно лиш ся Агенция.

½ кґ гусячого піря лиш 60 кр.
Розсилаю цїлком нове, сїре піре рукою дерте, пів клгр. лиш 60 кр., то само лїпшого рода лиш 70 кр., в почтових коробках пробних 5-клгр. за посліплатою. **Й. КРАСА**, торговля піря в Смїхові коло Праги (Чехія). Виміна дозволена. Прошу о точну адресу.

Для Львова і Галичини
головний склад і експедиция
WARSZ. TYGODNIKA ILLUSTR.
находить ся
у Львові, в пасажу Гавсмана ч. 9.
Аґенция дневників і оголошень
принимає також
пренумерату і оголошеня до Warszawsk-ого Tygodnik-a Illustr.

MAYER'S CONVERSATIONS-LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене видане, повне.

В 17-ох дуже хорошо оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: **100.000** статей, **17.500** сторін тексту, **10.000** ілюстраций, карт і плянів, **1000** таблиць і додатків, **158** ілюстраций хромолїтоґр., **290** карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній лїтературі, єсть лїтератским явищем не малої ваги. Розійшлось єго в 4-ох виданях більше як півтора міліярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплетї, всі томи нараз на сплату **по 3 зр. місячно.**

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ,** Львів, Пасаж Гавсмана.

Ново отворена Агенция дневників і оголошень
Пасаж Гавсмана ч. 9,
принимає оголошеня до всїх дневників
і також пренумерату на всї часописи краєві і заграничні.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).